

Přítomný čas prostý – present simple

Kladná oznamovací věta

I speak Czech.
You speak Czech.
He **speaks** Czech.
She **speaks** Czech.
It **speaks** Czech.
We speak Czech.
You speak Czech.
They speak Czech.

Zápor

I don't speak Czech.
You don't speak Czech.
He **doesn't** speak Czech.
She **doesn't** speak Czech.
It **doesn't** speak Czech.
We don't speak Czech.
You don't speak Czech.
They don't speak Czech.

Otázka

Do you speak?
Do you speak?
Does he speak?
Does she speak?
Does it speak?
Do we speak?
Do you speak?
Do they speak?

Krátké odpovědi

Yes, I do. No, I don't.
Yes, you do. No, you don't.
Yes, he **does**. No, he **doesn't**.
Yes, she **does**. No, she **doesn't**.
Yes, it **does**. No, it **doesn't**.
Yes, we do. No, we don't.
Yes, you do. No, you don't.
Yes, they do. No, they don't.

Kladná oznamovací věta:

tvoření: **infinitiv bez to**

3. osoba jednotného čísla - přidává se koncové –S

Pravopisné změny (3.os.č.j.)

- u sloves končících na **-ch, -sh, -s, -o, -x** a u sloves **do** a **go** přidáváme **-es**

I wash – he washes I watch – he watches I miss – he misses

- koncové **-y** se po souhlásce změní na **-i** a přidá se **-es** : I study – He studies.

- koncové **-y** po samohlásce zůstává: I play – He plays.

Tvoření záporu

- pomocné sloveso **DO** + záporka **NOT (don't)** + **infinitiv bez to**

3. os. č.j. DOES + NOT (doesn't) + infinitiv bez to

Tvoření otázek

- pomocné sloveso **DO** + podmět + **infinitiv bez to**

3. os. č.j. – pom. slov. DOES + podmět + infinitiv bez to

Krátké odpovědi

- odpovídáme pomocným slovesem:

3. osoba č.j.:

Yes, I **do**.

Yes, he **does**.

No, I **don't**.

No, he **doesn't**.

Použití

- **obvyklý, opakovaný, pravidelný děj v přítomnosti**

He **gets** up at 7.

I **go** to school every day.

- **činnosti a stavy dlouhotrvající nebo neměnné**

We **live** in the Czech Republic.

Susan **doesn't work**. She is a student.

- **všeobecná pravda, fakta a informace obecně platné**

The sun **rises** in the east. Plants **grow** when you water them.

It usually **snows** in winter.

- **zvyky, záliby, schopnosti, pocity, stavy**

My dad **loves** gardening.

He **doesn't like** fresh strawberries. I **love** you.

- **u jízdního řádu, rozvrhu vyjadřuje budoucnost**

The train **leaves** at 7.

Některá slovesa se vyskytují pouze v čase prostém:

believe, hate, like, love, need, know, prefer, want

Přítomný čas používáme, když se v textu objeví tato příslůvečná určení: **never, rarely, seldom, hardly, sometimes, from time to time, usually, often, always, every day/week/year, once a week, twice a month**

Přítomný čas průběhový – present continuous

Kladná oznamovací věta

I am speaking.
You are speaking.
He is speaking.
She is speaking.
It is speaking.
We are speaking.
You are speaking.
They are speaking.

Zápor

I am not speaking.
You are not speaking.
He is not speaking.
She is not speaking.
It is not speaking.
We are not speaking.
You are not speaking.
They are not speaking.

Otázka

Am I speaking?
Are you speaking?
Is he speaking?
Is she speaking?
Is it speaking?
Are we speaking?
Are you speaking?
Are they speaking?

Krátké odpovědi

Yes, I am. No, I'm not.
Yes, you are. No, you aren't.
Yes, he is. No, he isn't.
Yes, she is. No, she isn't.
Yes, it is. No, it isn't.
Yes, we are. No, we aren't.
Yes, you are. No, you aren't.
Yes, they are. No, they aren't.

Kladná oznamovací věta:

tvoření: **podmět** + příslušný tvar slovesa to **BE (am, are, is)** + **významové sloveso s koncovkou -ing**.

Pravopisné změny u příčestí přítomného („ingový tvar“):

- **odpadá koncové** nevyslovené **-e**: come – coming, have – having

- **koncové - y** **NIKDY NEODPADÁ**: stay – staying, cry - crying

- **koncová souhláska se někdy zdvojuje**:

- u jednoslabičných sloves, která končí na souhlásku, před níž je jedna samohláska

shop – **shopping**, sit – **sitting**, swim - **swimming**

ALE meet – meeting (před koncovým t jsou dvě samohlásky)

talk – talking (na konci není jen jedna souhláska, ale dvě)

- u víceslabičných sloves se zdvojuje koncová souhláska, je-li pod přízvukem a předchází-li krátká samohláska

begin [bɪ'gɪn] – **beginning** ALE offer ['ɒfə] – offering

- u sloves travel a control se v britské angličtině zdvojuje koncové – l: travel – **travelling**, control – **controlling**

- u sloves **lie** a **die** se vypouští koncové – e a –i se mění na –y: lie – **lying**, die - **dying**

Tvoření záporu

- zápor tvoříme přidáním zápornky **not** ke slovesu to **BE**. Často se používají stažené tvary: It isn't (is not) raining.

Tvoření otázek

- sloveso to **BE** v příslušném tvaru + **podmět** + **významové sloveso s koncovkou -ing**: Are you sleeping?

Krátké odpovědi

- odpovídáme pomocným slovesem to **BE** v příslušné osobě:

Yes, I **am**.

No, I **am not**.

Yes, he **is**.

No, he **isn't**.

Použití

- **popis toho, co probíhá právě teď (v okamžiku promluvy)**

She **is playing** tennis now.

They're **having** dinner.

- **dlouhodobější, dosud nedokončená (dočasná) činnost, děj nemusí probíhat v danou chvíli**

I'm **reading** a great book. (mám ji rozečtenou)

We **are building** a house.

- **popis obrázku**

The boys in the picture **are skiing**.

- **jistá, blízká, naplánovaná budoucnost**

Peter **is going** to the cinema tomorrow. (he has got the tickets)

We **are having** a party on Saturday. (everything is ready for the party)

Přítomný čas průběhový používáme s příslovci jako: **at the moment, now, right now, just**